

FACTORS AFFECTING THE IMPORT OF LUXURY GOOD IN THAILAND

Anuthida KAEWRUNGS¹ and Sirikwan JAROENWIRIYAKUL^{1*}

1 Faculty of Economics at Sriracha, Kasetsart University Sriracha Campus, Thailand; sirikwan.ja@ku.th
(Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 9 June 2025

Revised: 23 June 2025

Published: 7 July 2025

ABSTRACT

The objective of this research was to study the factors affecting the import of luxury good in Thailand by utilizing secondary data in the form of annual time series from 2012 to 2024, covering a period of 13 years. The variables employed in the analysis include the value of luxury goods imports, Gross Domestic Product (GDP), exchange rate, crude oil prices, Consumer Price Index (CPI), policy interest rate, import-export price index comparison, political crisis events, and pandemic crisis events. The analysis was conducted using multiple regression through the Ordinary Least Squares (OLS) method. The findings reveal that, despite ongoing economic challenges, the importation of luxury goods in Thailand has continued to exhibit a growth trend, reflecting persistent consumer demand. The factors found to have a statistically significant impact on the value of luxury goods imports are Gross Domestic Product (GDP) and the Consumer Price Index, both of which have a positive relationship with the value of luxury goods imports at a 0.10 significance level. In contrast, other variables-including, exchange rate, crude oil prices, policy interest rate, import-export price index comparison, political crises and pandemic events were found to have no significant effect on luxury goods imports in Thailand.

Keywords: Luxury Goods, Import Value, Economic Factors

CITATION INFORMATION: Kaewrungsi, A., & Jaroenwiriyaikul, S. (2025). Factors Affecting the Import of Luxury Good in Thailand. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(7), 9

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย

อนุชิตา แก้วรังสี* และ ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล*

1 คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา; sirikwan.ja@ku.th (ผู้ประพันธ์
บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูล
ทศนิยมมี ประเภทอนุกรมเวลา รายปี ตั้งแต่ปี 2555-2567 จำนวน 13 ปี ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ มูลค่าการนำเข้า
สินค้าฟุ่มเฟือย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมันดิบ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ย
นโยบาย ดัชนีราคานำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ เหตุการณ์วิกฤตการณ์ทางการเมือง และเหตุการณ์วิกฤตการณ์โรค
ระบาด โดยวิเคราะห์ผ่านสมการถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Ordinary Least Squares ผลการศึกษาพบว่า แม้จะเผชิญกับ
ความท้าทายทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง แต่การนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยในประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่าง
ต่อเนื่อง สะท้อนถึงความต้องการของผู้บริโภคที่ยังคงมีอยู่ โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ได้แก่
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภค มีผลกระทบในทิศทางเดียวกันต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้า
ฟุ่มเฟือยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 ในขณะที่ตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมันดิบ อัตราดอกเบี้ย
นโยบาย ดัชนีราคานำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ วิกฤตการณ์ทางการเมือง และวิกฤตการณ์โรคระบาด ไม่มีผลกระทบต่อ
การนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย

คำสำคัญ: สินค้าหรูหรา, มูลค่าการนำเข้า, ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลอ้างอิง: อนุชิตา แก้วรังสี และ ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล. (2568). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้า
สินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(7), 9

บทนำ

ในทางเศรษฐศาสตร์ “สินค้าฟุ่มเฟือย” เป็นสินค้าที่มีอุปสงค์นอกเหนือจากรายได้ที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าเป็นสินค้าที่ไม่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ยิ่งผู้บริโภคมีรายได้สูง ยิ่งมีความต้องการบริโภคเพิ่มมากขึ้น โดยสินค้าฟุ่มเฟือยส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ราคาค่อนข้างสูง แต่ผู้บริโภคมีความยินดีจ่ายเพื่อแลกมาด้วยสินค้าที่มีคุณภาพ โดยสินค้าฟุ่มเฟือยนั้นไม่ได้มีราคาแพง หรือมีคุณภาพสูงเพียงเท่านั้น แต่ยังสามารถสื่อถึงสถานะตัวตนในสังคมที่มีคุณค่า และเสริมความมั่นใจในการเข้าสังคมอีกด้วย ในปัจจุบันประเทศไทยเองยังคงเผชิญกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ และข้อจำกัดในหลายด้านทำให้สังคมเกิดการแข่งขันสูง ประชาชนประสบปัญหากับความเครียดและความกดดัน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2567) พฤติกรรมของการบริโภคก็มีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การซื้อสินค้าและการบริการมีความหลากหลาย อีกทั้งความต้องการของผู้บริโภคแต่ละช่วงวัยยังเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น และด้วยความผันผวนของเศรษฐกิจปัจจุบัน ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่ระมัดระวังการใช้จ่ายหันมาเลือกบริโภคสินค้าที่คุ้มค่ามีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากขึ้น (สำนักข่าวอินโฟเควสท์, 2567) แต่ในขณะเดียวกันด้วยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีแต่ความวิตกกังวล พบว่าประชาชนยังมีความต้องการบริโภคสินค้าที่ไม่จำเป็นเช่นเดียวกัน เพราะความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ ความวุ่นวายทางการเมือง และความเครียดในชีวิตประจำวัน อาจทำให้ประชาชนเลือกสร้างโอกาสให้ตนเองมีความสุขเล็กน้อยในการบรรเทาทุกข์จากความเป็นจริงของสังคมปัจจุบัน ผ่านการเลือกซื้อสินค้าบางประเภทเพื่อตอบสนองทางอารมณ์ โดยประเทศไทยมีการนำเข้าสินค้าหลายหมวดหมู่ เช่น หมวดสินค้าประเภททุน วัตถุดิบ สินค้าขั้นกลาง สินค้าที่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าฟุ่มเฟือย การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลมูลค่าการนำเข้าสินค้าในหมวดสินค้าฟุ่มเฟือย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2555-2567 จำนวน 12 รายการ ได้แก่ เครื่องหอมหรือเครื่องสำอาง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยานพาหนะหรืออุปกรณ์เสริมของยานพาหนะหรือเครื่องประดับ กระเป๋าหนังหรือวัสดุสิ่งทอ ผลิตภัณฑ์เสริมความงามหรือบำรุงผิว อุปกรณ์เสริมด้านเทคโนโลยี นาฬิกาหรือผลิตภัณฑ์เซรามิก เครื่องแก้ว และเครื่องแต่งกาย เป็นต้น การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย และการประเมินสถานการณ์ทั่วไปของมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของไทยที่อาจจะส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ และเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคตได้ ผ่านตัวแปรที่สำคัญ ได้แก่ มูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมันดิบ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยนโยบายธนาคาร ดัชนีราคานำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ เหตุการณ์วิกฤตการณ์ทางการเมือง และเหตุการณ์วิกฤตการณ์โรคระบาด โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประเภทอนุกรมเวลา (Time Series) รายปี ตั้งแต่ปี 2555-2567 จำนวน 13 ปี ผ่านการวิเคราะห์ผ่านสมการถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Ordinary Least Squares (OLS)

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยหลายชิ้นได้ศึกษาปัจจัยและอิทธิพลที่ส่งผลต่อการนำเข้าและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าหรูหราหรือสินค้าฟุ่มเฟือย รวมถึงผลกระทบของนโยบายภาษีที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มต้นจากงานวิจัย 1) ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการนำเข้าและส่งออกทองคำของประเทศไทย (นุชจรินทร์ เกาทัณฑ์ทอง, 2558) ที่มุ่งเน้นวิเคราะห์ทองคำภายใต้พิกัดศุลกากร HS 7108 ด้วยข้อมูลทุติยภูมิรายเดือนระหว่างปี 2548 ถึง 2557 โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติผ่านตัวแบบสมการต่อเนื่องและการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดสองชั้น ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการนำเข้าทองคำ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน การเปิดซื้อชายโกลด์ฟิวเจอร์ส และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนราคาทองคำในตลาดโลกและอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ขณะที่ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาส่งออกทองคำ ได้แก่ ราคาทองคำในตลาดโลกที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และอัตราดอกเบี้ยนโยบายธนาคาร ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม และการเปิดซื้อชายโกลด์ฟิวเจอร์ส มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงข้าม 2) งานวิจัยปัจจุบันที่มีผลต่อปริมาณการนำเข้าเหล็กถลุงจากจีน (เกศกาญจน์ โพธิ์ปิ่น, 2558) ได้วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูล

ทฤษฎีภูมิแบบอนุกรมเวลาภายใต้ไตรมาสตั้งแต่ปี 2547 ถึง 2557 ผ่านปริมาณการนำเข้า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ด้านการก่อสร้าง และความต้องการของอุตสาหกรรมผู้ใช้งานเหล็กถลุง 3) อิทธิพลของบุคคลรอบข้างที่มีต่อพฤติกรรม การซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย (พีรยุทธ์ พัฒน์ธนาญานนท์, 2561) ผลการวิจัยพบว่า บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยอย่างมีนัยสำคัญในด้านการตัดสินใจซื้อราคาของสินค้า และการยินดีจ่ายเงิน

3) การศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยหรือเกินจำเป็นผ่านทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนและมอร์ลไลเซนส์ซิง (พิชาภรณ์ เทอดธรรมคุณ, 2565) พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยหรือเกินจำเป็น และพฤติกรรมการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยหรือเกินจำเป็น ยกเว้น Moral licensing ที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยหรือเกินจำเป็น 4) ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าและปริมาณการนำเข้าสุราในประเทศไทย (กนกวรรณ พันธุ์งาม, 2564) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าและปริมาณการนำเข้าสุรา และทำการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการนำข้อมูลอนุกรมเวลามาทดสอบความนิ่งของข้อมูลตัวแปรแต่ละตัวที่นำมาศึกษา ทำการทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว และสุดท้ายทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล ผลการวิจัยพบว่า อัตราภาษีศุลกากรขาเข้าและปริมาณการนำเข้าสุราในประเทศไทย ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว อย่างไรก็ดี ผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล พบว่า อัตราภาษีศุลกากรขาเข้าและปริมาณการนำเข้ามีความเป็นเหตุเป็นผลกันในลักษณะ 1 ทิศทาง 5) ผลกระทบของภาษีต่ออุปสงค์ผลไม้ไทยและสุราผลไม้ต่างประเทศ (พรรณนภา ช่างเพชร, 2554) เป็นการศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการบริโภค ความสามารถในการทดแทนสุราผลไม้นำเข้าด้วยสุราผลไม้ไทย และกลยุทธ์ในการปรับตัวทางด้านราคาของผู้นำเข้า ผลการศึกษาในส่วนของอุปสงค์การบริโภค พบว่า ราคาสุราผลไม้นำเข้า และรายได้ผู้บริโภคเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคเป็นอย่างมาก ดังนั้นนโยบายราคาจึงมีประสิทธิภาพในการลดการบริโภค ส่วนผลของการทดแทนกัน พบว่า สุราผลไม้ไทยไม่สามารถทดแทนสุราผลไม้นำเข้าได้ทันที แสดงให้เห็นว่านโยบายด้านราคาไม่ใช่ นโยบายที่มีประสิทธิภาพ ในการส่งเสริมการบริโภคสุราผลไม้ไทยแทนสุราผลไม้ต่างประเทศ 6) ผลกระทบของการปรับภาษีนำเข้าอาหารและสินค้าฟุ่มเฟือยที่มีราคาแพง ต่อเศรษฐกิจจีนและมาตรการที่เกี่ยวข้อง (Zhou & Yang, 2013) ผลการศึกษาพบว่า การลดภาษีนำเข้าสินค้าหรูหราจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจจีนในหลายด้าน แต่ในขณะเดียวกัน การปรับลดภาษีส่งผลกระทบต่อในด้านลบด้วยเช่นกัน 7) ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการขายสินค้าฟุ่มเฟือยในประเทศจีน (Xia & Zhang, 2022) จากการวิจัยพบว่า รายได้สุทธิที่ใช้จ่ายได้ของประชากร ดัชนีราคาผู้บริโภค และยอดขายรวมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อกัน ขณะเดียวกันรายได้สุทธิที่ใช้จ่ายได้ของประชากรก็แสดงความสัมพันธ์ในเชิงลบกับยอดขายรวม 8) อุตสาหกรรมนำเข้าไวน์ของจีน โดยการวิเคราะห์เศรษฐกิจของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้า (Hu et al., 2019) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการแข่งขันไม่ใช่ปัจจัยหลักเสมอไปตลอดช่วงเวลาที่ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมไวน์ 9) อิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อราคาทองคำแท่งในประเทศไทย (อัครเทพ อากาศวิภาต, 2567) ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบายธนาคารแห่งประเทศไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก มีอิทธิพลต่อราคาทองคำแท่งในประเทศไทยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ไม่มีอิทธิพลต่อราคาทองคำแท่งในประเทศไทย ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 10) การนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของไทย (เสกสัน ฤทธิสาร, 2556) ผลการศึกษาพบว่า รายได้ประชาชาติต่อหัว และดัชนีราคาสินค้านำเข้าเทียบกับดัชนีราคาค้าปลีกภายในประเทศ ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย

สมมติฐานการวิจัย

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ในขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ราคาน้ำมันดิบ อัตราดอกเบี้ยนโยบายธนาคารแห่งประเทศไทย ดัชนีราคาสินค้านำเข้า-ออกเปรียบเทียบกับ วิกฤตทางการเมือง (สงครามการค้าสหรัฐ-จีน) และวิกฤตการณ์โรคระบาดโควิด-19 มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย

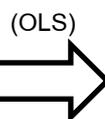
กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทย
- 2) อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อสกุลดอลลาร์สหรัฐ
- 3)ราคาน้ำมันดิบ
- 4) ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคทั่วไป
- 5) อัตราดอกเบี้ยตามนโยบายธนาคาร
- 6) ดัชนีราคาสินค้าเข้า-ออกเปรียบเทียบ
- 7) ตัวแปรหุ่น แสดงถึง วิกฤตทางการเมือง คือ สงครามการค้าสหรัฐอเมริกากับจีน
- 8) ตัวแปรหุ่น แสดง วิกฤตการณ์โรคระบาด คือ สถานการณ์โควิด 19

ตัวแปรตาม

Multiple Regression

(OLS)

มูลค่าการนำเข้าสินค้า
ฟุ่มเฟือยของประเทศไทย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในรูปแบบระบบสมการที่มีการประมาณแบบจำลองด้วยวิธีการประมาณค่ากำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ด้วยแบบจำลองดังนี้

$$MLG_t = \beta_0 + \beta_1 GDP_t + \beta_2 EXUS_t + \beta_3 DUOIL_t + \beta_4 HPI_t + \beta_5 INT_t + \beta_6 MXP_t + \beta_7 COUP_t + \beta_8 DRO_t + e_t$$

MLG แทน มูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย (บาท)

GDP แทน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทย (บาท)

EXUS แทน อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อสกุลดอลลาร์สหรัฐ)

DUOIL แทน ราคาน้ำมันดิบ (ดอลลาร์ต่อบาร์เรล)

HPI แทน ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป

INT แทน อัตราดอกเบี้ยตามนโยบาย (สปท)

MXP แทน ดัชนีราคาสินค้านำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ

COUP แทน ตัวแปรหุ่น แสดงถึง วิกฤตทางการเมือง คือ สงครามการค้าสหรัฐอเมริกากับจีน

(0 = ไม่เกิดวิกฤติ, 1 = เกิดวิกฤติ)

(ตั้งแต่ปี 2561 ถึงปี 2563 และ ปี 2566)

DRO แทน ตัวแปรหุ่น แสดง วิกฤตการณ์โรคระบาด คือ สถานการณ์โควิด 19

(0 = ไม่เกิดวิกฤติ, 1 = เกิดวิกฤติ)

(ตั้งแต่ปี 2562 ถึงปี 2563)

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

t แทน ช่วงเวลารายปี ตั้งแต่ปี 2555 ถึง 2567

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS)

ตารางที่ 1 ผลการประมาณการโดยใช้แบบจำลองสมการเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS)

Variable	GDP	EXUS	DUOIL	HPI	INT	MXP	COUP	DRO
Coefficient	0.027763 (2.4426) *	-2.016845 (-1.8399) ^{NS}	-0.494264 (-1.3861) ^{NS}	0.049057 (2.9493)**	-0.009664 (-0.2236) ^{NS}	-0.025646 (-0.9422) ^{NS}	-0.028625 (-0.4087) ^{NS}	-0.128207 (-1.1450) ^{NS}
R-squared	0.957271							
Adjusted R-squared	0.871812							

หมายเหตุ : ค่าที่แสดงในวงเล็บคือค่า t-Statistic

* หมายถึง ค่า Probability Value มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10

** หมายถึง ค่า Probability Value มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10

จากการศึกษาวิจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทย และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป สามารถอธิบายผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย ในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 และอัตราแลกเปลี่ยน ราคา น้ำมันดิบ อัตราดอกเบี้ยตามนโยบาย ดัชนีราคาสินค้านำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ วิกฤตทางการเมือง วิกฤตการณ์โรคระบาด ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 โดยค่า R² มีค่าเท่ากับ 0.957271 หมายถึง ปัจจัยที่นำมาพิจารณาในสมการสามารถอธิบายมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย ได้ร้อยละ 95.73 และยังมีปัจจัยอื่นที่ไม่ได้นำมาพิจารณาอีกร้อยละ 4.27

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

- 1) สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญระดับ 0.10 ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีอุปสงค์ และงานวิจัยอ้างอิง เกศกาญจน์ โพธิ์ปิ่น (2558) โดยสามารถกล่าวได้ว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ส่งผลต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยที่เพิ่มขึ้น
- 2) อัตราแลกเปลี่ยน ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เกศกาญจน์ โพธิ์ปิ่น (2558) และ อัครเทพ อากาศวิภาต (2567) แม้ว่าตามทฤษฎี อัตราแลกเปลี่ยนควรเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการนำเข้ามากที่สุด แต่ในกรณีของสินค้าฟุ่มเฟือยนั้น เป็นสินค้าที่มีผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม อาจได้รับผลกระทบต่อราคาสินค้านำเข้าจริง แต่ผลกระทบดังกล่าวมีความแตกต่างกันตามประเภทสินค้าและลักษณะของผู้ค้า สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยกลุ่มผู้บริโภคสินค้าอาจไม่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินเสมอไป แปรนัยสินค้าฟุ่มเฟือยระดับโลกส่วนใหญ่มักจะใช้นโยบายกำหนดราคาสากล (Standardized Global Pricing) เพื่อไม่ให้ราคาสินค้าฟุ่มเฟือยมีความแตกต่างกันมากระหว่างประเทศ ส่งผลให้ผู้นำเข้ามีความยืดหยุ่นในการเลือกประเทศต้นทางได้ ราคาสินค้าจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก
- 3) ราคาน้ำมันดิบ ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยอ้างอิง โดยสินค้าฟุ่มเฟือยอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับราคา

พลังงานเพียงอย่างเดียว และพฤติกรรมผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงตามราคาน้ำมัน ดังนั้นแม้ราคาน้ำมันจะเปลี่ยนแปลง ก็ไม่ได้มีอิทธิพลมากพอที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคของผู้ซื้อกลุ่มนี้ได้อย่างชัดเจน

4) ดัชนีราคาบริโภคทั่วไป สามารถอธิบายความสัมพันธ์ผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญระดับ 0.10 ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอ้างอิง Xia and Zhang (2022) และ อัครเทพ อากาศวิภาต (2567) เนื่องจากดัชนีราคาบริโภคทั่วไป สามารถสะท้อนถึงค่าครองชีพรายได้ และภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนภายในประเทศ โดยเฉพาะพฤติกรรมที่มีต่อสินค้าฟุ่มเฟือยที่ผู้บริโภคมักบริโภคเมื่อมีกำลังซื้อ หรือมีความมั่นคงทางการเงิน

5) อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมเศรษฐกิจในภาพรวม แต่ในกรณีของมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยในประเทศไทย กลับไม่สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์หรือการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคสินค้ากลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลจากรายได้ส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอกอื่นๆ มากกว่าอัตราดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียว

6) ดัชนีราคาสินค้านำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 อาจเป็นไปได้ว่า ดัชนีราคาสินค้านำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ เป็นตัวชี้วัดเชิงมหภาค จึงไม่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือย ดังนั้น แม้ว่าดัชนีราคาสินค้านำเข้า-ส่งออกเปรียบเทียบ จะมีการเปลี่ยนแปลง อาจไม่ได้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงหรือชัดเจนต่อการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย

7) วิกฤตทางการเมือง คือ สงครามการค้าสหรัฐอเมริกา กับจีน ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 อาจเป็นเพราะประเทศไทยไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง ปัจจัยภายในประเทศอาจมีบทบาทมากกว่า และวิกฤตทางการเมืองที่เกิดขึ้นอาจไม่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริโภคในไทย จึงไม่มีผลกระทบต่อแหล่งนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยหลัก รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยนั้นไม่เปลี่ยนแปลงได้โดยง่ายจากปัจจัยวิกฤตทางการเมืองเช่นนี้

8) วิกฤตการณ์โรคระบาด คือ สถานการณ์โควิด 19 ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.10 วิกฤตการณ์โรคระบาดนี้อาจมีผลกระทบต่อมูลค่านำเข้าด้านอื่นๆ เช่น ต้นทุนการขนส่ง แต่ถือว่าเป็นผลกระทบส่วนน้อย และการเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งทางมูลค่าการนำเข้าที่คิดเป็นต้นทุนการขนส่งนั้นไม่มากนัก โดยการเพิ่มขึ้นสูงสุดของต้นทุนการประกันภัยและค่าขนส่งเป็นสัดส่วนของมูลค่าการนำเข้าที่มีการชำระภาษีแล้ว ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน เพราะฉะนั้นต้นทุนในการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยจึงถือว่าไม่ได้รับผลกระทบมากนัก และเมื่อพิจารณาจากค่า t-Statistic สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระที่ส่งผลมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทยและดัชนีราคาบริโภคทั่วไป **ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย**

จากผลการศึกษาวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทยส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทย เพราะฉะนั้นเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้น มูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของประเทศไทยก็สูงขึ้น ในด้านการนำเข้าก็จะเพิ่มมากขึ้นได้ เนื่องจากประชาชนในประเทศไทยมีกำลังซื้อมากขึ้นส่งผลต่อความต้องการสินค้าฟุ่มเฟือยเพิ่มขึ้นตามมา ดังนั้นผู้ประกอบการควรติดตามอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้มในการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย

2) ปัจจัยอื่นๆ ที่ยังส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย อย่างดัชนีราคาบริโภค ซึ่งเป็นตัวชี้ที่สำคัญด้านระดับราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคทั่วไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งยังเป็นตัวแทนของ "ค่าครองชีพ" หรือ "เงินเฟ้อ" ซึ่งสะท้อนความสามารถในการจับจ่ายของประชาชนภายในประเทศ ดังนั้นผู้ประกอบการควรใช้ดัชนีราคาบริโภคทั่วไป

เป็นเครื่องมือช่วยวิเคราะห์ภาวะด้านการตลาด ด้านวางแผนกลยุทธ์การนำเข้า ด้านการตั้งราคา และด้านการสื่อสาร การตลาดให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคเป็นอีกปัจจัยที่น่าสนใจ เนื่องจากสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นสินค้าที่ สะท้อนถึงตัวตน สถานะทางสังคม และค่านิยมของสังคมในปัจจุบัน เป็นอีกเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ในการช่วยวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าแต่ละช่วงวัย และนำผลการศึกษานี้ไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนา และวางแผนด้าน กลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้บริโภคต่อไป
- 2) สินค้าฟุ่มเฟือยเป็นสินค้าที่มีผลต่อดุลการค้าโดยตรง เพราะเป็นสินค้านำเข้าที่มีราคาสูง ดังนั้นภาครัฐควรคำนึงถึง กระทบในส่วนนี้ เพราะหากมีมูลค่านำเข้าที่สูงเกินความจำเป็น อาจส่งผลให้ประเทศเกิดภาวะขาดดุลการค้าได้ เช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ พันธุ์งาม และ ชิตตะวัน ชนะกุล. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าและปริมาณการ นำเข้าสุราในประเทศไทย. *วารสารการศึกษาและการวิจัยทางพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 7(2), 33-46.
- เกศกาญจน์ เกศกาญจน์, จีระศักดิ์ พงษ์พิษณุพิจิตร และ พัฒน์ พัฒนรังสรรค์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการ นำเข้าเหล็กกล้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐประชาชนจีน. *วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา*, 2(2), 29-37.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย (2567). *รายงานประจำปีธนาคารแห่งประเทศไทย*. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/th/research-and-publications/reports/bot-report/annual-report/annualreport2567/AnnualReport_2567.pdf.
- นุชจรินทร์ เกาทัณฑ์ทอง. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าและส่งออกทองคำของประเทศไทย. *วารสารเศรษฐศาสตร์ และกลยุทธ์การจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา*, 2(1), 52-62.
- พีรยุทธ์ พัฒน์ธัญญาพันธ์. (2561). อิทธิพลของกรอบข้างที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต* 19(1), 10-18.
- พรรณนภา ช่างเพชร และ อิศรา ศานติศาสตร์. (2554). *ผลกระทบของภาษีต่ออุปสงค์ผลไม้ไทยและสุราผลไม้ ต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ (ศ.ม.), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสกสัน ฤทธิสาร. (2556). การนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยของไทย. *วารสารการวิจัยทางธุรกิจและการบริหาร*, 1(1), 35-45.
- สำนักข่าวอินโฟเควสท์. (2567, สิงหาคม 30). *คนไทยกังวลเศรษฐกิจดของฟุ่มเฟือย*. InfoQuest. สืบค้นจาก <https://www.infoquest.co.th/2024/425624>.
- อศิวเทพ อากาศวิภาต, บุญญา นุชชีวาเกียรติยิ่งยง, ประวิทย์ ผีกลิ่น และ ธนะรัชต์ อ่อนมี. (2567). อิทธิพลของปัจจัย ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อราคาทองคำแท่งในประเทศไทย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 18(2), 245-255.
- Hu, Y., Ma, W., Wang, R., Song, H., Mu, W., Tian, D., & Feng, J. (2019). *China's wine import industry: an economic analysis of influencing trade factors*. In Computer and Computing Technologies in Agriculture XI: 11th IFIP WG 5.14 International Conference, CCTA 2017, Jilin, China, August 12-15, 2017, Proceedings, Part II 11 (pp. 109-118).
- Wikipedia contributors. (2568, May 28). *Luxury goods*. Wikipedia. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Luxury_goods.

Xia, L., & Zhang, Y. (2022). Analysis of Economic Factors Affecting Luxury Goods Sales in China. *Academic Journal of Business & Management. International Business Faculty, Beijing Normal University, Zhuhai, 519087, China, 4(11), 63-70.*

Zhou, Q., & Yang, M. (2013). Research on the impacts of expensive food and luxury goods import tariff adjustment on Chinese economy and related measures. *Advance Journal of Food Science and Technology. Gemmological Institute, China University of Geosciences, Wuhan 430074, China, 5(10), 1301-1308.*

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).